

13.12.57, יום ו'

[[חסוי]]

כרגמן סציע לסדר באוניברסיטה ובטכניון שחי משמרות. לא מקבלים
חלמידים מחוץ מקום, אבל בשחי משמרות אפיק להכפיל מספר החלמידים. אזכר
על כך עם מזר ורטנר.

- אחריהם בא אצלי מוניה. ספרו "שליחות עלומה" נפוץ עד עכשיו ב-26 אלף
נוסחאות. עמר על שיחותי עם האלופים בדבר הסגב בצבא ושאלח הרסטכל. טבכר אח
חיים על צור כרסטכל. סציע את צור כסגנו - הוא יטלא חטרונח חיים. מהלל את
שמעון וטציע להרחיב סטכוחו.

- הזמנתי מיד אח צור, ושאלתי אם יסכים להיות סגנו של חיים באם יוחלט על שניים במטכל. הביע רצונו לעבוד במסדר הבטחון אבל פוּכָן להיות סגנו של חיים, אה כי מפעל הכור קוסס לו. שואל אם חיים ירצה בו. מכיר בחולשות של חיים ומבור שנחוץ לי או מאיר או יצחק או הוא צור.
- יצחק מבשר לי שעלי להימגש עם שגירי רוסניה, קובה ומולינץ להזחלת בועידת הסופרים (בחנוכה או במסח), להמגש עם נפתלי בדבר חידוש מעולת ועדת מלח. לשלוח ברכה לבונדס בסדיטון סקוויר גרדן.

14.12.57, שבת

היום סיימתי השיחות על בעיית הרמטכל. האחרונים לשיחה היו מאיר אילן וסטעון פרס.

צור (השיחה אחר נתקיימה ביום 29.11.57) הציע את חיים לרמטכל, וגם הגדלת סמכותו של שטעון. מזה נערץ אבל מסכסך.

גם דן הציע את חיים. מאיר עמית הציע להשאיר את משה.

חיים (שוחחתי אחר ביום 6.12.57) קבל על חוסר "תומה" אבל המאזן הכללי הוא לטובת משה. יש אור בצבא בזכותו של משה, "לא אור אלא ברק".

בר-לב - משה העלה רמח הלחימה, אם כי בקלקיליה היו יותר מדי קרבנות.

החסרון שלו - חוסר איסון לעוזריו, לא מניח די יזכה להפקדים. לא